

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 19.00 + Špiranec Stjepan i obitelj

UTORAK - 19.00 + Tuđan Stanislav

SRIJEDA -kapelica- 19.00 + Flajšman Nenad i ob. Skupnjak i Jerešić

ČETVRTAK -18.00 + Skupnjak Petar god. - susret s firmanicima!

PRVI PETAK - 19.00 + Novosel Vilim god. i Terezija

SUBOTA - 19.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA - 3. VAZMENA

7.30 + župna

9.30 + Obitelj Novosel

11.00 + Lacko Ivan i Terezija

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Župni vjeronauk: firmanici: od ponedjeljka do srijede u 19.30, prvopričesnici: subota u 9.00, firmanici u subotu u 10.00
Susret s firmanicima u četvrtak u 18.00 (obavezno doći roditelji i kumovi!)
Dječji zbor – četvrtak u 19:30, Zajednica mladih – subota u 19:30

Dragi župljani!

Započeo je mjesec svibanj, najljepši mjesec u čitavoj godini. U našoj župi započinju svibanjske pobožnosti. Svakoga dana, od ponedjeljka do subote, u 18:25 zapjevati ćemo pjesmu „Marijo, svibnja Kraljice“, nakon koje ćemo moliti krunicu. Pozivamo svu djecu i mlade da se uključe te predmole molitvu krunice. Nakon krunice i drugih molitava u 19 sati slijedi sveta misa. Neka nam ovaj svibanj donese mnogo plodova, da osjetimo zagovor i zaštitu naše nebeske Majke Marije.

Svake nedjelje u župnom listiću moći ćete pročitati nešto o liku i važnosti Blažene Djevice Marije, o marijanskoj pobožnosti, blagdanima... U ovom broju otkrivamo kako je svibanj postao Marijin mjesec.

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 23 (127)

1. svibnja 2011.

2. VAZMENA ili BIJELA NEDJELJA

...Uz mjesec svibanj...

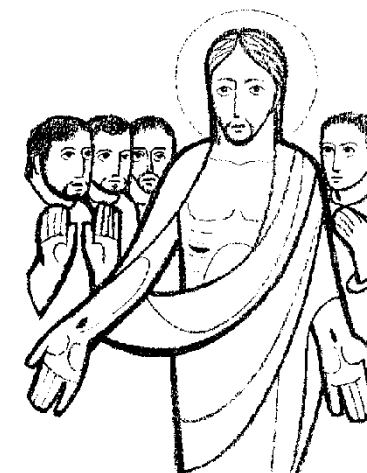
Posveta Majci Božjoj

Presveta Djevice i Majko Božja Marijo!

Ja, , tvoje dijete,
uzdam se u tvoju ljubav i blagost,
izabirem te danas
pred svojim anđelom čuvarom
i pred cijelim nebeskim dvorom
za svoju Gospodaricu, Odvjetnicu i Majku
te čvrsto odlučujem da ću odsad uvijek
tebi služiti i, koliko uzmognem,
nastojati da ti svi vjerno služu.

Tebe, dakle, preljubezna Majko,
krvlju Isusa Krista poradi mene prolivenom,
molim i zaklinjem da me se udostojiš
primiti među svoje štitićenike
i za vječitoga slugu.

Budi mi u pomoći u svim mojim djelima
i isprosi mi milost da takav budem
u mislima, riječima i djelima
te nikada ne uvrijedim tebe i tvoga Sina.
Misli na me i ne ostavi me
u času moje smrti. Amen.

Popričesna molitva

Svemogući
Bože,
daj da
pričest
vazmenog
otajstva
trajno
djeluje
u našoj
duši.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Liturgijska čitanja svih ovih poukrasnih dana donose nam izvještaje o rastu i širenju prve kršćanske zajednice u Jeruzalemu. Naročito radosno i oduševljeno o tim događajima nam govore Djela apostolska. Evo kako ona opisuju tu prvu kršćansku zajednicu: „Gospodin je danomice zajednici pridruživao spasenike... Svaki su dan jednodušno i postojano hrlili u hram, u kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički uzimali hranu hvaleći Boga.“

Na jednom drugom mjestu Luka još dodaje: „Sve više vjernika, mnoštvo muževa i žena, pridruživalo se Gospodinu.“ I dok promatramo to oduševljeno prijanjanje uz Gospodina, i to upravo čudesno širenje kršćanstva, pitamo se gdje je tajna tog uspjeha? Kako je apostolima bilo moguće toliko mnoštvo svijeta pridobiti za Isusa Krista i za svetu vjeru? Treba jasno reći: nije to bilo samo djelo apostola, niti je to bio samo njihov osobni uspjeh; to je bilo i djelo Božje. Bog je onaj koji daje dar vjere!

A upravo o toj vjeri, odnosno nevjeri riječ je u Evanđelju današnje nedjelje. Ono nas potiče da razmišljamo o svojoj vjeri. U prvom planu danas je apostol Toma. On ne vjeruje da su ostali apostoli vidjeli uskrsnuloga Isusa. U prvi mah svi mi osuđujemo Tomu: pa kako nije vjerovao? Kako je uopće mogao posumnjati? Jer mi ljudi skloni smo nekoga olako osuditi ili mu dati lekciju ako drugačije misli nego mi. A zaboravljamo da i mi često sumnjamo i da je naša vjera često puta jako slaba i krhka.

I u našem životu bi se moglo naći pregršt sumnji i nedoumica. I ako ćemo biti iskreni, priznat ćemo da niti mi nismo ništa bolji od Tome. Tomi je Isus rekao: „Od sada ne budi nevjeran, nego budi vjeran.“ A to isto Isus govori i svima nama, suvremenim Tomama: „Budite vjerni! Neka vaša vjera izlazi iz vaše duše, neka vaša djela govore o vama.“

Isus nas poziva da budemo pravi vjernici uvijek i svugdje. Da budemo kadri suprotstaviti se zlu, lažima, nepravdama i svim mogućim napastima. I još nešto! Isus se ukazivao svojim upravo nedjeljom. Nedjelja je dan našeg susreta oko njega proslavljenog pobjednika. Nije li to dovoljan razlog da danas čvrsto odlučimo da neće više biti nedjeljne mise bez nas u crkvi. Jer tu je izvor snage i mira, tu je izvor vjere: u našem međusobnom zajedništvu i u Euharistijskom Isusu.

Josip Hadrović, župnik

SVIBANJ – MARIJIN MJESEC

Marijanskim blagdanima tijekom liturgijske godine, zajednica Isusovih vjernika pridodala je i posebne oblike pobožnosti kroz neke mjesece. Tako se kroz svibanj i listopad okuplja na marijanske pobožne vježbe s molitvama i pjesmama, slavi se i veliča Gospu te se utječe pod njezin zagovor.

Svibanjske pobožnosti izvorno su vezane uz poganske rimske i germanske svibanjske običaje. Stari Rimljani posebno štovanje iskazivali su u proljeće božici cvijeća Flori različitim slavljinama, pa

se čini da su njihove običaje preuzeli kršćani i pokršćanili ih: najljepši mjesec u godini posvetili su Blaženoj Djevici Mariji. Čini se da je prvi na zamisao da Gospi posveti mjesec svibanj došao španjolski kralj Alfonso X. Mudri (+1284.), koji u jednoj pjesmi naziva dobrodošlicu svibnju što nas poziva da slavimo Gospu pjesmama pred njezinim oltarima. Knjižicom *Duhovni svibanj* (München, 1562.) njemački benediktinac Wolfgang Seidl udara svibnju bogoslovski temelj. Sv. Filip Neri (+1596.) potiče mlade Rimljane da tijekom svibnja Gospine likove kite cvijećem, pjevaju joj pjesme, obavljaju dobra djela i dr. Svibanjsku pobožnost u današnjem obliku susrećemo početkom 18. stoljeća u Napulju (Italija). Tada se ona učvršćuje, pa imamo i knjižice s molitvama za te zgone. Prvo mjesto zauzimaju razmatranja veronskog isusovca Hanibala Dionisija (+1754.) naslovljena *Marijin mjesec* (1725.). Početkom 19. stoljeća Pio VII. određuje svibanj kao marijanski mjesec, a proglašenje dogme bezgrešnoga začeca godine 1854. svibanjskim pobožnostima daje snažan zamah. No, sve te pobožnosti više su privatnoga negoli javnoga značaja. U 18. stoljeću svibanjska pobožnost prelazi iz redovničkih zajednica i obitelji u crkve. Početkom 19. stoljeća prodrila je među gotovo sve europske narode, u SAD i dijelove Kine, a krajem 19. stoljeća i u sav katolički svijet. Hrvatima su je 1845. godine donijele milosrdne sestre sv. Vinka Paulskoga svojim dolaskom u Zagreb. Nakon što je Drugi vatikanski sabor dao prednost liturgijskim slavljinama pred pučkom pobožnošću, svibanjska pobožnost opada, čemu doprinosi i liturgijska obnova. Svibanj se, naime, često poklapa s uskršnjim vremenom, s kojim nije uvijek lako uskladiti svibanjsku pobožnost koja bi morala biti protkana svetopisamskim čitanjima dotičnih dana s posebnim osvrtom na mjesto i ulogu Blažene Djevice Marije. Tako usklađena s bogoslužjem, svibanjska pobožnost izvrsna je prigoda za razmišljanje o Majci Gospodinovoj i njezinu poslanju.